

[Glistrup.]

disse ligeegyldige småsager haler selvangivelser ind. Det er der ingen mening i, det har man ikke skullet tidligere. Vi havde det ikke efter ordningen i 1958. Den blev så i 1970 afløst af en ordning, hvorefter man heller ikke havde selvangivelser som følge af, at man havde en regel om fritagelse for beskatning af renteindtægter under 600 kr. også for skatteydere i land. Det er kun som en konsekvens af, at denne regel nu er faldet væk for folk i land med disse 600 kr.s B-indtægter, der ikke skulle med på selvangivelsen, at nu pludselig søfolk, der har været vant til ikke at være plaget med selvangivelser, skal til at plages med selvangivelser. Der er ikke nogen som helst grund til for et folketing, der er valgt som eksperter i at tage beslutninger, at skyde spørgsmålet ud og overveje, om søfolk nu skal plages med dette selvangiveri. Man kan akkurat lige så godt gå til sagen og finde løsningen. Fremskridtspartiet har i sine ændringsforslag nr. 2-4 nærmere anført, hvor fremskridtspartiet ville drage grænsen mellem småsager, hvor søfolk skulle være fri for selvangivelser, og de større sager, hvor der endnu må kræves selvangivelser.

Ikke engang det vil man gå med til. Man vil afvente, hvilke erfaringer man får i løbet af et år eller to. Det er der ikke nogen som helst grund til på baggrund af en ordning, der har virket tilfredsstillende i de 14 år, hvor vi har haft sømandsskatten.

I øvrigt kan vi ikke fra fremskridtspartiets side afslutte noget indlæg om sømandsskat uden at sige: I øvrigt mener vi, at sømandsindtægter bør gøres indkomstskattefrie hurtigst muligt.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg vil gerne takke det flertal, som i betænkningen har tilsluttet sig lovforslaget uden ændringer. Det er jo et stort flertal i folketinget, der har accepteret det.

Jeg må naturligvis, som også hr. Grünbaum gjorde, afvise de ændringsforslag, der er stillet fra fremskridtspartiets side. Jeg er klar over, at de er et led i fremskridtspartiets almindelige opfattelse, at indkomster bør være skattefrie, og derfor kan man måske ikke lægge så megen vægt på de ændringsforslag, der er fremsat af fremskridtspartiet.

Jeg er enig i den betragtning, som hr. Grünbaum fremsatte, at hvis skattereformen, hvortil forslag vil blive fremsat inden så forfærdelig længe, ikke begrundes at vi skal fastholde det fradrag, der på nuværende tidspunkt er på 450 kr., så må det tages op til ny vurdering. Det er rigtigt, at i det svar, der er afgivet til udvalget, har jeg for mit vedkommende udtalt mig positivt i så henseende.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at også på dette område viser tallene, at fremskridtspartiet skyder over målet, om jeg så må sige, idet man i ændringsforslag nr. 1 foreslår udenrigsfradraget forhøjet til 1.350 kr., hvilket ligger betydelig over den forhøjelse, som man fra søfartsorganisationernes side har ønsket. Det kendetegner i og for sig de ændringsforslag, der også på andre områder er fremsat fra fremskridtspartiets side.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 96 stemmer mod 24.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 93 stemmer mod 24.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes med 95 stemmer mod 24.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes med 96 stemmer mod 24.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 og 6 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslagene nr. 1-4.

§§ 2 og 3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-